

кадастрової системи. На мою думку, вивчення передового досвіду інших держав у цій галузі під час університетської програми підготовки спеціалістів, сприятиме розширенню кругозору та обізнаності сьогоденішнього студента – майбутнього професіонала землевпорядника.

Список використаних джерел

1. Конспект лекцій з дисципліни “Кадастрові системи”, упор. к.н. держ. упр. І.П.Шелепницька, Інститут агротехнологій, Кафедра землеустрою і кадастру, ПДАТУ, 2009, С. 123-124
2. Стан та перспективи українського кадастру землі і нерухомості// [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dkz.ua>
3. Екологічна експертиза та природоохоронне інспектування : навчальний посібник / Р.Ю. Гаврилянчик, Л.С. Васик, О.В. Павлів, Я.В. Каленчук. – Кам’янець-Подільський : Подільський державний аграрно-технічний університет, 2010.
4. Теоретичні основи державного земельного кадастру: навчальний посібник. За загальною редакцією М. Г. Ступеня. – Львів: Новий Світ – 2000, 2003. – с. 269-274.
5. Інженерна екологія : навч. посіб. Ч. VIII. Міські екосистеми / Л. С. Васик, Р. Ю. Гаврилянчик, І. А. Шелудченко, за ред. Б.А. Шелудченко. – Кам’янець-Подільський : Каліграф, 2010. – 136 с.

ДОСВІД ФУНКЦІОНУВАННЯ ЗЕМЕЛЬНОГО КАДАСТРУ У РОСІЙСЬКІЙ ФЕДЕРАЦІЇ

Федорук С.В. – студентка 3 курсу спеціальності “Геодезія, картографія та землеустрій”

*Керівник: доцент Двойнос Л.М.
Кафедра землеустрою і кадастру*

Вивчаючи дисципліну «Кадастр землі і нерухомості, мое зацікавлення викликав досвід впровадження кадастру в інших країнах. Зокрема, на мою думку, для України був би цікавим досвід створення російського земельного кадастру.

Владною установою, що займається земельним кадастром у Російській Федерації є Росземкадастр, метою діяльності якого є ведення і інформаційне забезпечення державної реєстрації прав громадян і юридичних осіб на нерухоме майно, ефективної системи оподаткування земель, раціональне управління земельними ресурсами. Російський земельний кадастр являє собою систему відомостей про землю, що мають прив’язку до конкретних земельних ділянок [1, с. 119].

Успіх створення і ведення системи державного земельного кадастру в істотній мірі відбувся завдяки адекватній нормативно-правовій базі. Так,

основним документом, на основі якого протягом тривалого періоду часу проводилися роботи по формуванню земельного кадастру, була постанова Уряду Російської Федерації "Про вдосконалення ведення державного земельного кадастру" від 25.08.1992 р. № 622. Проте стрімкий розвиток земельних відносин у Росії, формування ринку земель і зміцнення інституту приватних власників викликало необхідність розробки нових законодавчих актів, що забезпечать ефективне функціонування земельного кадастру в нових умовах. У зв'язку з цим, в кінці 1999 року був прийнятий Державною Думою федеральний закон "Про державний земельний кадастр". Також розроблена федеральна цільова програма "Створення автоматизованої системи ведення державного земельного кадастру", яка затверджена постановою Уряду Російської Федерації від 03.08.1996 р. № 932 [2].

З метою забезпечення єдиних технологій і підходів до створення кадастру розроблені документи, що забезпечують проведення єдиної державної політики в даній сфері. Уніфікації земельного кадастру сприяє розробка єдиного складу і структури документів і кадастрових даних, ієрархічна структура яких визначається системою класифікаторів, що спеціально розробляються для ведення державного земельного кадастру.

Одним з найважливіших джерел формування бази даних земельного кадастру є державна статистична звітність, збір якої здійснюється земельними комітетами всіх адміністративно-територіальних рівнів. На основі матеріалів, що надаються земельними комітетами суб'єктів Російської Федерації, фахівцями кадастрових служб здійснюється щорічний аналіз і внесення до бази даних відомостей про наявність, розподіл, використання і стан земель в регіонах. У їх складі проводиться збір і обробка таких даних:

- Відомості про наявність і розподіл земель по категоріях і формах власності.
- Відомості про наявність і розподіл земель по категоріях і угіддях.
- Відомості про розподіл земель підприємств, організацій і громадян, що займаються виробництвом сільськогосподарської продукції, по формах власності.
- Відомості про наявність земель у підприємствах, організаціях і громадян, що займаються виробництвом сільськогосподарської продукції.
- Відомості про розподіл загальних площ земель міст відповідно до форм власності.
- Відомості про розподіл загальних площ земель сільських населених пунктів відповідно до форм власності.
- Відомості про використання земель лісового фонду.
- Відомості про стан меліорованих земель.

Важливим компонентом державного земельного кадастру федерального рівня є блок даних про адміністративно-територіальні кордони

суб'єктів Російської Федерації, а також територіальні зони, що перетинають кордони двох або більше суб'єктів РФ [3, с. 45].

Важливим джерелом формування баз даних державного земельного кадастру є матеріали робіт по інвентаризації і межуванню земель. Саме служба Росземкадастру несе відповідальність за організацію межування земель зі встановленням на місцевості державного кордону, адміністративних кордонів суб'єктів Російської Федерації, кордонів муніципальних утворень, а також кордонів земельних ділянок, що знаходяться у власності, володінні або користуванні громадян або юридичних осіб. Земельні органи виконують також технічне оформлення матеріалів межування земель.

Центральний орган з питань ведення кадастру та його територіальні органи здійснюють роботу по проведенню кадастрового зонування території країни з метою привласнення земельним ділянкам унікальних кадастрових номерів, що дозволяють однозначно ідентифікувати кожен земельну ділянку. Для забезпечення ефективного функціонування системи державного земельного кадастру при земельних комітетах суб'єктів Російської Федерації створюються спеціалізовані організаційні структури – земельні кадастрові палати, на які покладаються функції створення і ведення автоматизованого кадастру, а також забезпечення міжвідомчої взаємодії в даній сфері [4].

В Україні, наразі, питання ведення земельного кадастру покладаються на Державне підприємство «Центр Державного земельного кадастру» та його територіальні філії. Питання автоматизації кадастру, створення нормативно-правової бази, що регулюватимуть кадастрову діяльність в Україні посідають чи не найперші щаблі в переліку земельних проблем, що потребують найшвидшого вирішення.

Список використаних джерел

1. Екологічна експертиза та природоохоронне інспектування : навчальний посібник / Р.Ю. Гаврилянчик, Л.С. Васик, О.В. Павлів, Я.В. Каленчук. – Кам'янець-Подільський : Подільський державний аграрно-технічний університет, 2010.
2. Стан та перспективи українського кадастру землі і нерухомості// [Електронний ресурс] режим доступу : <http://www.dkz.ua>
3. Р. Панас, М.Маланчук Національний університет “Львівська політехніка” Порівняльна оцінка земельних кадастрів зарубіжних країн і України, М. 2008
4. Теоретичні основи державного земельного кадастру: навчальний посібник. За загальною редакцією М. Г. Ступеня. – Львів: Новий Світ – 2000, 2003. – с. 269 – 274.